პროლეტარიელო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ შრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

КВІРА, 29 თებერვალი, 1948 წ. № 48 (8087). ფასი 20 კაპ.

ДЕСЕ ГАЗЕТИШИ:

ГЕГЕМА ШЕГЕАСЛЕРЕБИ ЧКОВЕЛ ТЕВИЧЕРАД, ЧКОВЕЛ КВАРТАЛШИ —მოწინავე (1-ლი გვერდი).

საკავშირო კ. პ. (ბ) მოსკოვის ორგანიზაციის აქტივის კრება (1-ლი გვერდი).

სოფლის მეურნეობის ახალი აღმავლობისათვის (1-ლი გვერდი).

ჯ. შარია — კომუნიზმის უდიდესი სკოლა (2-ე და მე-3 გვერდი).

ჩაღდება სოციალისტური შეჯიბრება საქართველოს ფეიქრებს შორის (მე-4 გვერდი).

უცხოეთის ამბები—დეკაშეები (მე-4 გვერდი).

ГЕГЕМА ШЕГЕАСЛЕРЕБИ ЧКОВЕЛ ТЕВИЧЕРАД, ЧКОВЕЛ КВАРТАЛШИ

ჩვენი მრეწველობის გასული წლის მეშობაში ფრიად თვალსაჩინო მონაპოვარს წარმოადგენს ის, რომ მთელი წლის მანძილზე სამრეწველო პროდუქციის გამოშვება იზრდებოდა ყოველთვიურად, ყოველ კვარტალში. 1947 წლის პირველ კვარტალში, 1946 წლის შესაბამის კვარტალთან შედარებით, მრეწველობამ მოგვცა 12 პროცენტით ტეტი პროდუქცია, მეორე კვარტალში-ზოდა 18 პროცენტის ფარგლებ, მესამე კვარტალში—26, ხოლო მეოთხე,—საანგარიშო წლის დასკვნით კვარტალში—30 პროცენტის. მთელი მრეწველობის წლიური გეგმის 103,5 პროცენტით შესრულებამ უზრუნველაყო 1946 წლის დანაკლისის დაფარვა და ამგვარად სამრეწველო პროდუქციის გამოშვების ორი წლის გეგმის მთლიანად შესრულება. სოციალისტური მრეწველობის ერთ-ერთ უდიდეს მიღწევად უნდა ჩაითვალოს აგრეთვე ის, რომ გასული წლის მეოთხე კვარტალში სამრეწველო პროდუქციის გამოშვების მხრივ მან იმამდელ დონეს მიაღწია.

ჩვენი მრეწველობის მიერ გასულ წელს მოპოვებული წარმატებები ერთად თვალსაჩინოა, მაგრამ კიდევ უფრო დიდია მრეწველობის მეშაკთა წინაშე ახალი ხუთწლედის მესამე წელს დასახული ამოცანები. ლენინგრადელთა პატრიოტული მობრძოლის პასუხად მრეწველობის მეშაკებმა ვალდებულება აიღეს ახალი სტალინური ხუთწლედი ადრე შესრულონ ოთხ წელიწადში. ეს ვალდებულება თვითეული საწარმოს კოლექტივს აფალს სამეურნეო წლის დასაწყისიდანვე იმეშაოს მთელი ენერგიით, ძალების დაუზოგავად, საწარმოო გეგმის შესრულება უზრუნველყოს ყოველთვიურად, ყოველ კვარტალში, განსაკუთრებულ ყურადღება მიაქციოს პროდუქციის ხარისხისა გაუმჯობესებას, მისი თვითღირებულების შემცირებას, ზუსტად დაიცვას ასორტიმენტი.

საქართველოს სს რესპუბლიკის სამრეწველო საწარმოთა დიდმა უმრავლესობამ კარგად დაიწყო ახალი სამეურნეო წელი და იანვარი მაღალი საწარმოო მაჩვენებლებით დაამთავრა. მრეწველობის ისეთმა წამყვანმა დარგმა, როგორიც რუსბეტონის ქარხანაშირის მრეწველობაა, იანვარში დიდი წარმატებები მოიპოვა, თვიური გეგმა 107,9 პროცენტით შეასრულა და გასული წლის იანვართან შედარებით 89,1 პროცენტით გადაჭარბა ქვანახშირის ამოღება. გადიდებულ დავალებათა მიუხედავად, გადაჭარბებით შეასრულეს იანვრის გეგმები თბილისის 26 კომისრისა და კალინინის სახელობის ქარხნებმა, ქარხანა „დაზგამ", მაღდ-კამელის ფაბრიკამ, ავარის ზაჭრის ქარხანამ. კარგად იმუშავეს საქართველოს სსრ ადგილობრივი, საფეიქრო, მუყაუჭი და ალკების მრეწველობის საწარმოებმა.

ჩვენი რესპუბლიკის მრეწველობაში ერთ-ერთ დამაბასიათებელ წარმატებად უნდა ჩაითვალოს ოგრეთვე ის, რომ ხუთწლედის მესამე წლის დასაწყისიდანვე ვალიანურდნენ და გადაჭარბებით ანაღდებენ გეგმებს მრეწველობის იმეთი წამყვანი საწარმოები, როგორიცაა ზუსტაფინის ფერროშენადნობთა და სტალინის სახელობის თბილისის ორთქლმავალ-ვაგონსარემონტო ქარხნები, ბატრიკოტაკო კომბინატი, რომლებმაც გაიყვეს სამეურნეო წელი საგრძნობი დანაკლისით დაამთავრეს.

წელს ჩვენი მრეწველობის მორიგი დიდი შენაძენია რუსთაფის მეტალურგიული ქარხნის ლიფოსპასმლელ საამქროსა და ქუთაისის საავტომობილო საამქროები, რომლებიც თებერვალში ამუშავდნენ.

მრეწველობის მთელი რიგი დარგების მიერ დღემდე მოპოვებული დიდ წარმატებათა მიუხედავად, ყველა საწარმომ როდი შესძლო გასული წლის შუმობის ტემპის შენარჩუნება. ამ მხრივ დამახასიათებელია ჩვენი რესპუბლიკის დედაქალაქის — თბილისის მთელი რიგი საწარმოების არადამაკმაყოფილებელი შუმობა. თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის, თამბაქოს ფაბრიკების, პლასტიკური მასების ქარხნის, ღვინისა და ლუდის ქარხნების და ზოგიერთი სხვა საწარმოს ჩამორჩენამ დარღვიოა მოწინავე საწარმოთა მიერ მოპოვებული წარმატებები და ამის შედეგად მთლიანად თბილისის მრეწველობამ იანვრის გეგმა მხოლოდ 90 პროცენტით შეასრულა.

გასული წლის შუმობის ტემპი იანვარში ვერ ქიათერეულმა მაღაროელებმა შეინარჩუნეს, თუმცა მათ თებერვალში საგრნობლად გაიუმჯობესეს შეშობა და თებერვლის პირველი ნახევრის გეგმა გადაჭარბებით შეასრულეს.

ჩამორჩენის ძირითადი მიზეზი საწარმოთა სამეურნეო და პარტიული ხელმძღვანელობის შესუსტების შედეგია. ბევრის სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკა, რომელიც უახლესი ტექნიკით არის აღჭურვილი, გასულ წელს თბილისის ბოიჩნავე საწარმოთა წყებაში იყო. ზარმაწ ამ ფაბრიკის შუშებმა პირველებმა ფინერგეს მატრასავული მეთოდით შუშაობა. სტახანოველები განრიგთან ამ ათობით ბრიგადა მეშაობდა. ამის შედეგად ფაბრიკის კოლექტივმა 103 პროცენტით შეასრულა გასული წლის გეგმა და 1946 წელთან შედარებით, 35,1 პროცენტით გაადიდა პროდუქციის გამოშვება. წელს ფაბრიკას გაცილებით უკეთესი შუშობის პირობები აქვს. მეტი პერსპექტივებია ფაბრიკის ნედლეულითა და დამმპარე მასალებით მომარაგებისათვის. ჩამორჩენის გამართვება არც მუშახელის ნაკლებობით შეიძლება. ამ საწარმოსთან გახსნილია აპეციალური საფაბრიკო-საკარხნო სკოლა ფაბრიკისათვის კადრების მოსამზადებლად. ფულის რეფორმამ და სამართალი სისტემის გაუქმებამ დიდად ამაღალა მეშაობა მატერიალურ-კულტურული ცხოვრების დონე, მტკიცე საფუძველი შექმნა საწარმოში კადრების შენარჩუნების, დისციპლინის განმტკიცებისა და შრომის ნაყოფიერების ამაღლებისათვის. ამავარად, ყველა პირობა არსებობს გეგმის არა მარტო მთლიანად, არამედ ყოველთვიურ შესრულებისათვის, მაგრამ ფაბრიკის ხელმძღვანელებმა ეს პირობები სათანადოდ ვერ გამოიყენეს, ვერ დარაზმეს მუშათა კოლექტივი მათ წინაშე მდგომი გაზრდილი ამოცანების განსაზორციელებლად და იანვრის გეგმის შესრულებას 48,6 პროცენტი დააკლეს.

თბილისის თამბაქოს ფაბრიკების ხელმძღვანელებმა დროულად ვერ უზრუნველაყვეს მაჭანების შეკეთება და მათი რეგულირება, საკმაოდ ვერ მოამარაგეს ხარისხოვანი ქაღალდი. ამის შედეგად ხშირი მაჭანების მოცდენა, რაც აფერხებს გეგმების შესრულებას.

მუდამ უნდა გვახსოვდეს, რომ საშეურნეო წლის დასაწყისიდანვე გეგმების შესრულება სწყვეტს მთელი წლის მანძილზე წარმატების მოპოვების საკითხს, თავიდან აგვაშორებს იერიშონანსს, ზედმეტ საათებში შუმაობას, რაც უარყოფითად მოქმედებს წარმოებაზე. საწარმოს რიტმული შუმაობა, ყოველდღიურად, ყოველდეკადიურად ვეგმის შესრულება საშუალებას მოგვცემს განსაკუთრებული ყურადღება მივაქციოთ პროდუქციის ხარისხის გაუმჯობესებას, ასორტიმენტის დაცვას.

საწარმოთა სამეურნეო ხელმძღვანელობის, პარტიული და პროფესიული ორგანიზაციების მოვალეობაა ეს წარმტაროონ შუმაობა, რომ თვითეული საწარმო გეგმას ასრულებდეს ყოველთვიურად, ყოველ კვარტალში, მუდამ მზარი მაჩვენებლით. გეგმებია რაოდენობრივ შესრულებასთან ერთად აუცილებელია შეუნელებელად ვიბრძოლოთ პროდუქციის ნომენკლატურის მიხედვით გადაშვებისა და ხარისხის სისტემატური გაუმჯობესებისათვის.

მეტი წარმატებები მოიპოვოთ ახალ სამეურნეო წელს, შეუნელებლად ვიბრძოლოთ ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლედი ოთხ წელიწადში შესასრულებლად!

საკავშირო კ. პ. (ბ) მოსკოვის ორგანიზაციის აქტივის კრება

27 თებერვალს კავშირების სახლის სვეტებიან დარბაზში შესდგა საკავშირო კ. პ. (ბ) მოსკოვის ორგანიზაციის პარტიული აქტივის კრება, მიძღვნილი „კომუნისტური პარტიის მანიფესტის" 100 წლისთავისადმი.

კრება გახსნა საკავშირო კ. პ. (ბ) მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის მდივანმა ამხ. ი. ა. პარფენოვმა. მოხსენება „კომუნისტური პარტიის მანიფესტის" 100 წლისთავის შესახებ გააკეთა ამხ. ვ. ნ. პოსპელოვმა. მომხსენებელი ასახავდა „მანიფესტის", რომგორც მარქსიზმის საპროგრამო დოკუმენტის ისტორიულ მნიშვნელობას და ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ მარქსმა და ენგელსმა გამოსაყენებელ პროლეტარიატის უძლეველი თეორიული და ტაქტიკური იარაღი, დაანაბეს პროლეტარიატს მისი დიდი მსოფლიო-ისტორიული მისია, როგორც კაპიტალისტური წყობიერების მესაფლავისა და სოციალისტური საზოგადოების შემოქმედისა. მარქსისა და ენგელსის მეოხებით სოციალიზმი უტოპიიდან მეცნიერებად იქცა. „მარქსმა და ენგელსმა, — აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი, — თავიანთი „მანიფესტით" ეპოქა შეაქმნეს".

როგორც მუშათა კლასის ძირითად ინტერესთა მეცნიერული გამოხატველმა, მარქსიზმი შეენიერთა მუშების გონებას დაეუფლა, მსოფლიოს მოლიონობით პროლეტარიატა სბრძოლო ლოზუნგად გადაქცეულ ბურჟუაზიულ მეცნიერთა ყველა ცდა — „გვიმეთილენინათ" მარქსიზმი, ბურჟუაზიულ მთავრობათა ყველა ცდა — მოესპონ მარქსიზმი—ცარხეთ დამთავრდა, ვინაიდან მარქსიზმის მოსპობა ისევე შეუძლებელია, როგორც შეუძლებელია მუშათა კლასის მოსპობა.

— მარქსისა და ენგელსის საქმის დიდმა განმარძობებმა ლენინმა და სტალინმა მაღლა ასწიეს მარქსიზმის რევოლუციური დროშა, რომელსაც ეულალუს II ინტერნაციონალის პარტიებმა. ლენინმა და სტალინმა შემოქმედებითად განავითარეს მარქსიზმის მოძღვრება ახალი ეპოქის — იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციების ეპოქის პირობების შეფარდებით.

რუსეთი, ლენინიზმის სამშობლო, გახდა ის ქვეყანა, რომელმაც სოციალიზმის გზა გაუკაფა კაცობრიობას. საბჭოთა ადამიანები ამყოფნ ძნის შეგნებით, რომ ცხოვრობენ დიად სტალინურ ეპოქაში, დედამიწის ერთ მეექვსედ ნაწილზე სოციალიზმის გამარჯვების ეპოქაში. ჩვენი ქვეყნის მაგალითი მთელ მშრომელ კაცობრობას აღაფრთოვანებს.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება, სსრ კავშირში სოციალისტური საზოგადოების აშენება მარქსიზმ-ლენინიზმის უდიდესი ზეიმია. ამ გამარჯვებამ დაადასტურა, რომ კაპიტალიზმი არის წარმოების ისტორიულად წარმავალი წესი, რომ მან თავისი დრო მოიჭამა და, საზოგადოებრივი განვითარების კანონთა მიხედვით, უნდა შეიცვალოს და ეულალუსად შეიცვლება სოციალისტური წყობიერებით, რომელმაც დაამტკიცა თავისი უპირატესობა კაპიტალიზმის წინაშე.

მეორე მსოფლიო ომში საბჭოთა კავშირის მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვებისა და ფაშიზმის განადგურების შედეგად ყველა ქვეყანაში გაიზარდა დემოკრატიისა და სოციალიზმის ძალები. 100 წლის წინათ სულ 300-მდე წევრი იყო „კომუნისტთა კავშირში". ამ ჟამად კომუნისტური პარტიები რიგებში 20 მილიონზე მეტი კაცი ითვლებას კაპიტალისტური მონობის წინააღმდეგ ბრძოლაში, ისევე როგორც „კომუნისტური პარტიის მანიფესტის" გამოსვლის დროს, კომუნისტები ყველგან აღწევენ დემოკრატიული ძალების ვაერთიანებას. კომუნისტები ამ ძალების ხელმძღვანელ ბირთვს წარმოადგენენ.

უაღრესად სამართლიანია ამხანაგ მოლოტოვის სიტყვები იმის შესახებ, რომ კაპიტალიზმის აღსასრული დგება, და ახლა ყველა გზა კომუნიზმისაკენ მდიდან! თუ კაპიტალიზმი ჯერ კიდევ არსებობს, მთელ იმ დანაშაულობათა მიუხედავად, რაც მან კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩაიდინა, ეს, აიხსნება უზენარეს ყოველისა, იმით, რომ ბურჟუაზიას მხარს უჭერენ მემარჯვენე სოციალისტები — ბურჟუაზიის ეს აგენტები მუშათა მოძრაობაში, რომლებიც სთიშავენ მუშათა კლასს, სწამლავენ კაპიტალისტური ქვეყნების პროლეტარიატის მნიშვნელოვან ნაწილს თავიანი ძალებისადმი რწმენის უკონლობით, ყალბი ილუზიით, რომ შესაძლებელია კაპიტალიზმის „გაუმჯობესება" კლასობრივი ბრძოლის წარმოების გარეშე, ევოლუციურად.

მაგრამ ისტორიას აქვს თავისი გზა, მეცნიერული სოციალიზმის მიერ აღმოჩენილი თავისი კანონები! „კომუნისტური მანიფესტის" გენიალური იდეები, რომლებიც ლენინმა და სტალინმა განავითარეს, მილიონიან მასებს ეაეუფლნენ და მძლავრ უძლეველ მატერიალურ ძალად იქცნენ. „კომუნისტური მანიფესტის" გამოსვლის შემდეგ 100 წლის მანძილზე და განსაკუთრებით მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს არსებობის 30 წლის მანძილზე ისტორიის მთელი მსვლელობა ცხადად გვიჩვენებს მარქსიზმის რევოლუციური თეორიის დიად გარდამქმნელ როლს.

ბოლშევიკების პარტიამ, ლენინ-სტალინის პარტიამ მოიპოვა მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვებანი, იმიტომ, რომ იგი მტკიცედ იდგა და დგას მარქსიზმ-ლენინიზმის ნიადაგზე.

მოხსენების დასასრულ მომხსენებელმა შესაძახა:

— გაუმარჯოს მარქს-ენგელს-ლენინ-სტალინის დიად და უძლეველ დროშას!

— გაუმარჯოს მარქსისა და ლენინის საქმის დიდ გაბედულ — ამხანაგ სტალინს!

აქტივის კრება ხანგრძლივ ოვაციას მართავს ბოლშევიკური პარტიის პატივსაცემად, მშრომელთა დიდი ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის პატივსაცემად.

კრების დახურვის წინ საკავშირო კ. პ. (ბ) მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის მდივანი ამხ. პარფენოვი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ „კომუნისტური პარტიის მანიფესტის" 100 წლისთავის აღსანიშნავად უფრო უნდა ავამაღლოთ ყველა კომუნისტის და, ეუნარეს ყოველისა, პარტიული აქტივის მარქსისტულ-ლენინური სწავლების დონე. მუდამ უნდა გვახსოვდეს ამხანაგ სტალინის მითითება: რაც უფრო მაღალია სახელმწიფო და პარტიული მუშაობის ყოველი დარგის მუშაკთა პოლიტიკური დონე და მარქსისტულ-ლენინური შეგნებულობა, მით უფრო მაღალი და ნაყოფიერია თვით მუშაობა, მით უფრო ეფექტანია მუშაობის შედეგები.

იმის შეგნება, რომ კაპიტალიზმის ხანა აღსასრულს უახლოვდება, რომ ყველა გზა კომუნიზმისაკენ მიდის, აღაფრთოვანებს საბჭოთა ადამიანებს ახალ-ახალი შრომითი გმირობისათვის, ჩვენი სამშობლოს შემდგომი აყვავებისათვის საბრძოლველად.

კრების დახურვის შემდეგ კრების ყველა მონაწილე ოდიდესი აღფრთოვანებით მოერის პარტიულ ჰიმნს „ინტერნაციონალს".

სოფლის მეურნეობის ახალი აღმავლობისათვის

მოვიყვანთ უხვ მოსავალს

ზუგდიდელი კოლმეურნეები ახალი პატრიოტული ვალდებულებებით უპასუხებენ სსრ კავშირის ეროვნული საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებას სოფლის მეურნეობის მოწინავეთათვის სოციალისტური შრომის გმირის წოდების მინიჭების შესახებ.

500-ზე მეტი კოლმეურნე მოვიდა ლებენი სსრ კავშირის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობაში. პირველი ბრიგადის ხელმძღვანელმა სოციალისტური შრომის გმირმა თამარ ყეფუნიამ სთქვა:

—უმაღლესი ჯილდოს პასუხად ვკისრულობ 21 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მოვიყვანო 70 ცენტნერი სიმინდი. აქედან 10 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე — 80 ცენტნერი, ნაცვლად გასულ წელს მიღებულ 72,89 ცენტნერისა. 3 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 90 ცენტნერი სიმინდის მიღება იკისრა სოციალისტური შრომის გმირმა დავთან შეროზიამ.

— წელს უკეთესად ვიმუშავებთ, 4 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 100 ცენტნერ სიმინდს მივიღებთ—სთქვა მერგოლელმა, სოციალისტური შრომის გმირმა პოტაფინ ყეფუნიამ.

ახალი ვალდებულებები აკისრეს აგრეთვე სოციალისტური შრომის გმირმა, ბრიგადის ხელმძღვანელმა მაკრინე ლეზელაძემ და სხვ.

სოფელ ოქტომბრის კოლმეურნეობა „ოქტომბრის" თავმჯდომარემ, სოციალისტური შრომის გმირმა ვალერიან შამუგიამ პირობა დასდო, რომ წელს უკეთესად იმუშავებენ და კიდევ უფრო მეტ მოსავალს მიიღებენ.

სოფელ ორსანტიის გეგეკორის სახელობის კოლმეურნეობაში სტახანოველმა მერგოლელმა ტატიანა ხუხუაძ აკისრა 4 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მიიღოს 80 ცენტნერი სიმინდი. ამავე კოლმეურნეობის ბრიგადის ხელმძღვანელმა კაპიტონ ერანგოვამ პირობა დასდო — 40 ცენტნერი სიმინდი მოიწიოს 27 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე, ხოლო 6 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე — 75 ცენტნერი. კოლმეურნეთა კრების მიერ მიღებული ვალდებულება—კოლმეურნეობა წელს ჰექტარზე საშუალოდ მიიღებს 25 ცენტნერ სიმინდს, აქედან 30 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე — 75 ცენტნერს.

კოლმეურნეები შეუდგნენ ბრძოლას ნაკოსტ ვალდებულებათა შესრულებისათვის.

ვ. ფეხია

„კომუნისტის" საუთარი კორესპონდენტი

ყვარელელ კოლმეურნეთა ვალდებულებანი

მთელი რაიონის მშრომელები უდიდესი სიხარულით შეეგებენ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებას საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის მოწინავეთათვის სოციალისტური შრომის გმირის წოდების მინიჭების შესახებ. ცნობის მიღებისთანავე ყვარლის ილია ჭავჭავაძის სახელობის სახელმწიფო მუზეუმის ეზოში თავი მოიყარეს კოლმეურნეებმა, საბჭოთა მეურნეობის მუშაკებმა, რაიონის მშრომელებმა. მატიანი შესავალი სიტყვით გახსნა პარტიის რაიონული კომიტეტის მდივანმა ამხ. მ. ციხისთავმა, რომელმაც განაცხადა — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებით სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მინიჭებული აქვს რაიონის სოფლის მეურნეობის მოწინავეებს ს. ბუკაიშვილს, ვ. ცისკარიშვილს და ნ. ნიკოლოზიშვილს. ამ უმაღლესი ჯილდოს პასუხად ჩვენ ერთიორად და მეტად უნდა გავამეტოროთ შუშაობა, რათა წელს მარცვლეულისა და სხვა კულტურების კიდევ უფრო უხვი მოსავალი მოვიყვანოთ.

მატნენგი ახალი ვალდებულებები აკისრეს ყვარლის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადრმა ალექსი სეფაშვილმა, სტახანოველმა პ. ჟუჟუნაშვილმა, ყვარლის კოლმეურნეობა გეგმიანი ალების 47,3 პროცენტის გადაჭარბებით შესრულება.

მასწავლებელთა კოლექტივის საბჭოლი სიტყვა ზურაბოსთვან მასწავლებელმა ამხ. მაგრაძემ.

შემდეგ სიტყვით გამოვიდა სოციალისტური შრომის გმირი ამხ. გაგეა, რომელმაც დამსწრეთ გაუზიარა თავისი მეშობის გამოცდილება. — ამ დიდი ჯილდოს პასუხად, — სთქვა ამხ. გაგეამ, — მთელ ჩემს ენერგიას მოვახმარ საკოლმეურნეო კადრების მომზადებას და ყოველთბრივ დავეხმარები კოლმეურნეობებს აგროოონისძიებათა გატარებაში, მოსავლიანობის შემდგომ გადიდებაში.

პ. ქირია

„კომუნისტის" კორესპონდენტი

ЖИЗНЕРОВЕБИ САЧЕАРМОО ГАМАРАЖВЕБЕБИСАТВИС

სსრ კავშირის შავი მეტალურგიის სამინისტროდან მიღებულია ცნობა, რომ იანვრის შუშობის შედეგად მიღებული ზესტაფონის ფერროშენადნობთა ქარხნის სადნობ საამქროს მიეკუთვნა სსრ კავშირის საუკეთესო სადნობი საამქროს წოდება და ჯილდეა ბრონეულ კავშირთა სრულიად საკავშირო ცენტრალური სახვლისა და სსრ კავშირის შავი მეტალურგიის სამინისტროს გარდამავალი წითელი დროშა.

იანვარში გეგმის გადაჭარბებით შესრულებისათვის საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამარჯვების მოპოვებას ახალი შრომითი მამაცობისათვის აღფრთოვანება ზესტაფონის ფერროშენადნობთა ქარხნის კოლექტივი. თებერვლის საწარმოო დავალება ამ ქარხნის კოლექტივმა 23 თებერვლისათვის 104,5 პროცენტით გაანაღდა.

სტალინის სახელობის თბილისის ორთქლმავალ-ვაგონსარემონტო ქარხნის კოლექტივმა იანვრის საწარმოო დავალება 114 პროცენტით გაანაღდა. პროფესიულ კავშირთა სრულიად საკავშირო ცენტრალური სახვლის პრეზიდიუმმა ეა გზათა სამინისტროს კოლეგიამ ქარხნის კოლექტივს ორთქლმავალ-ვაგონსარემონტო ქარხანათა საკავშირო შეჯიბრებაში მიანიჭეს მეორე ადგილი და ფულადი პრემია.

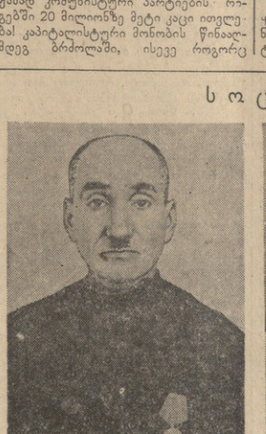

ს. ჩ. გუბელაძე

ზუგდიდის რაიონის ახალოფლის სოფლის სახვლის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის მეგოლელი, სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა 8 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 78,29 ცენტნერი სიმინდის მოღებისათვის.

მ. მ. გუბაზი

ბაგრის რაიონის კოლმეურნეობა „კომუნისტის" მეგოლელი, სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა 8,85 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 76,65 ცენტნერი სიმინდის მოღებისათვის.

ე. ზ. კაბარაძე

ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომის" მეგოლელი, სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა 8,12 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 25,55 ცენტნერი თამბაქოს მოღებისათვის.

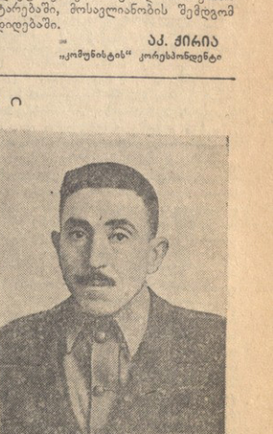

ო. თ. ვვარამია

ცხაკაიის რაიონის თელეთის სახოფლო სახვლის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის მეგოლელი, სოციალისტური შრომის გმირის წოდება მიენიჭა 8 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 80,59 ცენტნერი სიმინდის მოღებისათვის.

კვირა, 29 თებერვალი, 1948 წ. № 48 (8087).

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვ. შარია

კომუნიზმის უდიდესი საპროგრამო დოკუმენტი

ასმა წელმა განვლო მარქსისა და ენგელსის „კომუნისტური მანიფესტის“ — პროლეტარიატის პირველი ნამდვილად რევოლუციური პოლიტიკური ორგანიზაციის პირველი მეცნიერული პროგრამის გამოსვლის დღიდან. ადამიანის აზროვნების ამ დიადი ქმნილების გამოჩენა მოასწავებდა ძირფესვიან გადატრიალებას საზოგადოებრივ მეცნიერებაში, საზოგადოების განვითარების სრულიად ახალი პორიზონტების და პერსპექტივების აღმოჩენას. ეს იყო ნამდვილი რევოლუცია იდეოლოგიაში, მუშუყველი საზოგადოებრივი ურთიერთობის დარგში გარდუვალი რევოლუციისა, რომელსაც მოელო უნდა მოელო ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლუატაციისათვის, მონობისათვის, ერთ მუჭა ექსპლოატატორთა მიერ დიდი უმრავლესობის ეკონომიური, პოლიტიკური და მორალური ჩაგრისათვის — ადამიანთა საზოგადოების ამ სამარცხვინო დაღისათვის. თითქოს რაღაც ჯადოქრობით საფარველი ჩამოხსნა ბურჟუაზიულ საზოგადოებრივ ურთიერთობას, — რომელიც ბურჟუაზიის აპოლოგეტების მიერ გამოცხადებული იყო უმაღლეს ცივილიზაციად, და ბურჟუაზიული საზოგადოება მთელი მსოფლიოს წინაშე წარსდგა გაშშველთელი, გამოაჩინა რა თავისი საზიზღარი თვისებები. „ამა ქვეყნის ძლერთა“ წინაშე გადაიშალა გარდუვალი დაღუპვის

ისტორიაში ყველა მეცნიერული აღმოჩენიდან საზოგადოებრივი განვითარების კანონების აღმოჩენა ყველაზე თვალსაჩინო მოვლენა იყო, ვინაიდან მხოლოდ იგი სახავდა ბუნებაზე ადამიანის ნამდვილი ბატონობის გზას. მანამდე, სანამ საზოგადოებრივი პროცესი ემორჩილება სტიქიურ კანონებს, სანამ მასში ბატონობა სუფევს, მეცნიერულ აღმოჩენათა ნაყოფი ერთი მუჭა ექსპლოატატორების კუთვნილია. ისინი მათ იყენებენ როგორც მშრომელთა უფრო მეტი დამონების საშუალებას. ეკონომშობილი კონნების სტიქიური აღმოფთვნა ჩაგვრისა და ექსპლოატაციის წინააღმდეგ, მასების სტიქიური ბრძოლა თავიანთი განთავისუფლებისათვის წარმატებით ვერ დამთავრებულა. უტოპიური სისტემები და სქემები ერთი მეორეს სცვლიდნენ. შეთქმულებებს და მასობრივ გამოსვლებს ექსპლოატატორთა წინააღმდეგ არ ქჰნდათ აშკარად გამოხატული მიზნები და მათ სისტემი აღრჰობდნენ, ვინაიდან მეცნიერულ კომუნიზმის შექმნა არ განათავსა ექსპლოატატორული წყობილების დამბობისათვის ბრძოლის გზა. არსებითად მეცნიერული კომუნიზმი არის საზოგადოების განვითარების კანონთა აღმოჩენა და მეცნიერული ფორმულირება. ამ აღმოჩენის უდიდესი გმირობა წელად ხდადა მარქსსა და ენგელსს. „კომუნისტური მანიფესტი“ მეცნიერულ კომუნიზმის პირველი სხარტი ენციკლოპედია გახდა. „ამ ნაწარმოებში, — ამბობს ლენინ „კომუნისტური მანიფესტის“ შესახებ,—გენიალურო სიცხადით და გარკვეულობით მოხატულია ახალი მსოფლმხედველობა, თანმიმდევრული მატერიალიზმი, რომელიც სოციალური ცხოვრების დარსაც მოიცავს, დიალექტიკა, როგორც ყველაზე უფრო ყოვლმხრივი და ღრმა მოძღვრება ევოლუციისა ზედ, ახალი, კომუნისტური საზოგადოების შემქმედობა — პროლეტარიატის კლასობრივი ბრძოლისა და მსოფლიო ისტორიული რევოლუციური როლის თეორია“. (ლენინი, თხზ. კრებული, ტ. XVIII, გვ. 6).

საზოგადოებრივი განვითარების კანონების აღმოჩენა არ შეიძლებოდა ყოფილიყო სუბიექტივისტურ ზეშთაგონებას, ინტელექტუალურ ჭვრეტას, ან ინტუიციური შეცნობის შედეგი. ამგვარი „სასწაულები“ უცხოა მარქსზმისათვის. მხოლოდ წარსულის მთელი ობიექტურ-ფილოსოფიური შემეცდენრობის კრიტიკული გადამშეგბის საფუძველზე, ნამდვილი საზოგადოებრივი ურთიერთობის ღრმა ანალიზის საფუძველზე იყო შესაძლებელი სრულიად ახალი მსოფლმხედველობისა და მეთოდის შემუშავება, რომელიც მოიცავდნენ საბუნებისმეტყველო და საზოგადოებრივ-ისტორიული პროცესის ყველა მხარეს. ამას ბოლშოს მარქსისა და ენგელსის ფილოსოფიური ეფოლუციის სხვადასხვა ეტაპები—ემანციპენე ბეგელიანობიდან ფეიერბახელობის ზეშთ მარქსზმისაკენ. უნდა იცნობდე მეცნიერული კომუნიზმის ფუძემდებლების ისეთ ნაწარმოებს, როგორიცაა „სახელმწიფო სამართლის ჰეგელის ფილოსოფიის კრიტიკა“, „წმინდა ოჯახი ანუ კრიტიკული კრიტიკის კრიტიკა“, „გერმანული იდეოლოგია“, „ფილოსოფიის სიღატაკე“, რომ წარმოიდგინო, თუ რა უმდიერესი შინაარსიანი ბეჭა განვლეს მარქსმა და ენგელსმა იმისათვის, რომ შეეძლოთ ახალი მსოფლმხედველობა და ახალი მეთოდი. საკმაოდ გავრცელებული ლეგენდა, როგორც ეს გამოვლინა 1947 წლის ივლისში ჩატარებულმა ფილოსოფიურმა დისკუსიამ და ამ დისკუსიაზე ამხანაგ ა. ა. ჟდანოვის გამოსვლამ, მცდარი წარმოდგენა, თითქოს მარქსზმში მხოლოდ

I

მეცნიერულ-ფილოსოფიური აზროვნების ადრინდელი განვითარების ლოგიკური დასკვნა იყო. ამხანაგმა ჟდანოვმა სავსებით სამართლიანად აღნიშნა, რომ მარქსზმში მოასწავებდა ძირფესვიან გადატრიალებას მეცნიერულ-ფილოსოფიურ აზროვნებაში, რომლითა შესაძლებლობა და პირობები, რა თქმა უნდა, მომზადებული იყო ფილოსოფიისა და მეცნიერების ადრინდელი განვითარებით. როგორც სჩანს, არა ნაკლებ გავრცელებული მეორე მცდარი წარმოდგენაც, რამაც სამწუხაროდ, თავი ჩინა ჩვენს პრესაში გამოქვეყნებულ ზოგიერთ საიუბილეო სტატიაში, თითქოს მარქსმა და ენგელსმა ჯერ შეიმუშავეს ისტორიული მატერიალიზმის მეთოდი, ხოლო შემდეგ გამოიყენეს ეს მეთოდი საზოგადოებრივ მოვლენათა ანალიზისათვის. ჯერ ერთი, არ არსებობს ისტორიული მატერიალიზმის რაღაც განსაკუთრებული მეთოდი, არსებობს მარქსისტული დიალექტიკური მეთოდი, რომელიც მოიცავს როგორც ბუნების, ისე საზოგადოების მოვლენებს. მეორე, ეს ეს მთავარია, მარქსისტული დიალექტიკური მეთოდი, თავისი არსით კრიტიკული და რევოლუციური, არ შეიძლებოდა შემუშავებულიყო სწორედ საზოგადოებრივი პრობლემების ანალიზის გვერდის ავლით. მარქსიზმის ჩამოყალიბების თვით ფაქტორი ისტორია გვიჩვენებს, რომ, საერთოდ, იდეალიზმისა და კოსმოგრაფიზმის დაძლევა და, კერძოდ, ჰეგელის იდეალისტური დიალექტიკის დაძლევა, მარქსს დაკავშირებული ქქჰა ისტორიკოსების ისტორიული როლისა და რევოლუციური ბუნების აღმოჩენასთან. და ეს სავსებით ბუნებრივია. მეცნიერულ-ფილოსოფიურ აზროვნებაში ნამდვილი რევოლუციური გადატრიალება შესაძლებელი ეაბდა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ისტორიულ ასპარეზზე გამოჩნდა ნამდვილად რევოლუციური კლასი — თანამედროვე პროლეტარიატი, და ახალი მსოფლმხედველობისა და მეთოდის შემუშავება არ შეიძლებოდა დაკავშირებული არ ყოფილიყო ამ კლასის ინტერესებთან. ეს ეს ფაქტორები ერთ პირობების გამოჩეკვასთან. ყურადსაღებია ისიც, რომ ამ ახალი მსოფლმხედველობისა და მეთოდის პირველი დაარსებულები, ყოველმხრივ, თუმცა შეკუმშული, გადმოცემა ამასთან ერთად გახდა პროლეტარიატის პირველი რევოლუციური პოლიტიკური ორგანიზაციის პირველი პროგრამაც. მარქსი და ენგელსი ახალ მსოფლმხედველობასა და მეთოდს ამუშავებდნენ არა რაო�d კაბინეტის მეცნიერები და არა ახალი ფილოსოფიური სისტემის ავების მიზნით, არამედ როგორც მებრძოლი რევოლუციონერები და ცოცხალი რევოლუციური მოძრაობის მედრონენი, სუბედნენ ისინი ნაზაგადიების ნიველიკუნური გაროგაქმნისათვის ბრძოლის თეორიულ იარაღს. საჭირო არ არის ხაზგასმით ალვნიშნოთ, რომ ეს არა თუ ამცირებს, არამედ გაუზომლად ადიდებს ახალი მსოფლმხედველობის თეორიულ სიღრმეს და ამასთან ამაღლებს მის მორალურ საფუძველსს. მეცნიერებისა და ლიტერატურის ისტორიამ არ იცის უფრო მებრძოლი ნაწარმოები, გამსჭვალული ბეზზებარე რევოლუციური სულით, მოლიანად გაფეკნილი მებრძოლი პარტიულობითა და ტენდენციურობით ამ სიტყვის უაღრესად კეთილშობილური გაგებით, და ამასთან ერთად მეცნიერულად უფრო ღრმა, მეცნიერული განვითარების ძალით უფრო გენიალური ნაწარმოები, ვიდრე მარქსისა და ენგელსის „კომუნისტური მანიფესტი“.

II

დაუშრეტელია „კომუნისტური მანიფესტის“ იდეური შინაარსი. კომუნიზმის ამ „სახარების“, რევოლუციური პროლეტარიატის ამ „ქებათა ქების“ ეკვნტ-ესენციალ კაპიტალიზმის დაღუპვისა და კომუნიზმის გამარჯვების გარდუვალობა. ეს მარტო რევოლუციური ეკლესიარაცია ოდია, ეს არის ღრმად დასაბუთებული მეცნიერული დასკვნა. ეს მომავალზე მარტო კეთილშობილური განზრახვით ნაკარნახევი ბეზდელეცება ოდია, ეს არის ენგელიური მეცნიერული წინასწარგანჭვრეტა, რომელიც წარმოიშვა კაცობრიობის მთელი წარსული ისტორიის უღრმესი მეცნიერული ანალიზიდან. „კომუნისტური მანიფესტის“ ერთ-ერთი უკედავი შემოქმედი ფრიდრიხ ენგელსი შემდეგი სიტყვებით ახასიათებს მთავარ დებულებას, რომელიც კომუნიზმის ამ საპროგრამო დოკუმენტის საფუძველი შადგენს. „ეს დებულება იმაში მდგომარეობს, რომ თვითეული ისტორიულ ეპოქაში ეკონომიური წარმოებისა და გაცვლა-გამოცვლის გაბატონებული წესი და მთ გამარობებული ადებულება საზოგადოებისა, შეადგენს ის საფუძველს, რომელზედაც დამყარებული ამ ეპოქის პოლიტიკური ისტორია და მისი გონებრივი განვითარების ისტორია, საფუძველს, რომლიდანაც გამომდინარეობით მარტოოდენ შეიძლება ახსნილ იქნეს ის ეპოქა; რომ ამის შესაბამისად კაცობრიობის მთელი ისტორია (მას შემდეგ, რაც დაიშალა პირველყოფილი ბეგარიეული საზოგადოება ბინი სათვნ მიწათმფლობელობითური) იყო ისტორია კლასთა ბრძოლისა, ბრძოლისა ექსპლოატატორთა და ექსპლოატირებულთა, გაბატონებულ და დაჩაგრულ კლასებს შორის; რომ ამ კლასობრივი ბრძოლის ისტორიამ ამჟამად იმ საფეხურს მიაღწია თავის განვითარებაში, როდესაც ექსპლოატირებულ და დაჩაგრულ კლასს — პროლეტარიატს — არ შეუძლია განთავისუფლდეს ექსპლოატატორული და გაბატონებული კლასის — ბურჟუაზიის — ეულლისგან, თუ იმავე დროს მან მთელი საზოგადოება არ გათავისუფლა ერთხელ და სამუდამოდ ყოველგვარი ექსპლოატაციისა, ჩაგრისა, კლასობრივი დანაწილებისა და კლასობრივი ბრძოლისაგან“ (იხ. ენგელსის წინასიტყვაობა „კომუნისტური მანიფესტის“ ინგლისური გამოცემისათვის, 1888 წ.).

იმისათვის, რომ შეეფასოთ ამ გენიალური აღმოჩენის მთელი მეცნიერული და პოლიტიკური მნიშვნელობა, უნდა გვახსოვდეს, რომ მარქსამდე და ენგელსამდე საზოგადოებრივ მეცნიერებაში განუყოფილად ბატონობდა იდეალიზმი, რომლის მიხედვითაც საზოგადოებრივი წყობილება განსაზღვრება საზოგადოების შემადგენელი ინდივიდუუბის იდეებით, განზრახვებითა და კაპრიზებით, საზოგადოებრივ ისტორიას საფუძვლად უდევს არა განვითარების ობიექტური კანონები, არამედ იქ სუფევს სუბიექტური თვითნებობა, რასაც უკეთეს შემთხვევაში აწესრიგებენ მოგალეობისა და სამართლიანობის აბსტრაქტული იდეები. ცხადია, რომ ისტორიაზე ასეთი შეხედულების პირობებში გამორიცხულია საზოგადოებრივ განვითარების ყოველგვარი ობიექტური კანონზომიერება, გარიცხულია მომავლის ყოველგვარი მეცნიერული განჭვრეტა. უფრო მეტიც, ფიზიერად რა გონებისა და მორალის რაღაც მარადიულ კანონებს, რომლებიც ვითომდა უკვე განხორციელეულია ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში, ისტორიული იდეალიზმი სამარადისოდ ზდიდა არსებულ წყობილებას და უარჰყოფდა საზოგადოების შემდგომ განვითარების აუცილებლობას. ისტორიის მატერიალისტურმა გაგებამ, რომელიც უაღრესი სიზუსტით ფიო ჩამოყალიბებული „კომუნისტურ მანიფესტში“, სასაყვედოდ ლახვარი ჩასცა ისტორიულ იდეალიზმს, პირველად აიყვანა ნამდვილი მეცნიერების ღიზენე მოძღვრება საზოგადოების შესახებ და რევოლუციური ალსი შეიარაღა დიადი პროგრამით კაპიტალიზმის უღლისგან შრომა გასთავისუფლებლად ბრძოლისათვის.

რატომ ხდება, რომ პოლიტიკური ორგანიზაციის („კომუნისტების კავშირი“) პროგრამა გამოიხატა მთელი ახალი მსოფლმხედველობის სხარტი ენციკლოპედიური გადმოცემით? ამ კითხვაზე პასუხს ჩვენ ვპოულობთ ენგელსის წინასიტყვაობაში „კომუნისტური მანიფესტის“ 1893 წლის იტალიური გამოცემისათვის. „ყველგან ეს რევოლუცია (საქმე ეხება 1848 წლის რევოლუციას — ვ. შ.) მუშათა კლასის საქმეს შეადგენდა; სწორედ ეს კლასი ადებდა ბარიკადებს და სწირავდა სიცოცხლეს. მაგრამ მარტო ბარიკის მუშებს, როდესაც მთავრობას ამხობენენ, ჰქონდათ სრულიად გარკვეული განზრახვა, დიამბოთ ბურჟუაზიული წყობილებაც. მხოლოდ, თუმცა ისინი ბრძნობდნენ იმ გარდუვალ ანტაგონიზმს, რომელიც არსებობს მათს საკუთარ კლასსა და ბურჟუაზიას შორის, ქვეყნის არც ეკონომიური განვითარება, არც საფრანგეთის მუშათა მასის გონებრივი დონე არ იყო ჯერ კიდევ იმ საფეხურს მიღწეული, რომელზედაც შესაძლებელი ყოფილიყო სოციალური რეორგანიზაცია. ამიტომ რევოლუციის ნაყოფი საბოლოო ანგარიშით კაპიტალისტთა კლასს ხვდა წილად. სხვა ქვეყნებში კი — იტალიაში, გერმანიაში, ავსტრიაში — მუშებმა ითმაგეთეს მხოლოდ ის გაკეთეს, რომ დაეხმარნენ ბურჟუაზიას ხელისუფლების ჩასდგომოდა სათავეში“. გასაგებია, რომ მუშათა მოძრაობის შეკვნის ასეთი დონის პირობებში მარქსი და ენგელსი ვერ დასჯერდებოდნენ მოძრაობის მიზნებისა და ამოცანების კონსპეკტურ ჩამოყალიბებას, როგორც ეს ჩვენებრივ ციდებულია პროგრამებში, და მათ საკირიოდ ჩასთვალეს მოკლედ, ბოპლარულად და ამავე დროს ღრმა მეცნიერულად გადმოეცათ მეცნიერული კომუნიზმის მთელი თეორიის საფუძვლები.

უეჭნარეს ყოველისა მარქსი და ენგელსი არკვევენ, რომ წარმოების ბურჟუაზიული მეთოდი არც შემთხვევითი მოვლენა, არც საზოგადოების მარადიული კანონების განხორციელებაა, როგორც ამის დამტკიცების ცდილებდნენ ბურჟუაზიის აპოლოგეტები. მარქსი და ენგელსი ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ „ბურჟუაზია თვითონ ნაყოფია განვითარების ხანგრძლივი მსვლელობისა, წარმოების და ადგილმიცვლის წესში მოახდინა მთელი რიგი გადატრიალებებისა“ („კომუნისტური მანიფესტი“, 1948 წელი ქართული გამოცემა, გვ. 46). საკითხისადმი ასეთი დიალექტიკურ-მატერიალისტური მიდგომიდან გამომდინარეობს დიდმნიშვნელოვანი დასკვნა იმის შესახებ, რომ კაპიტალიზმი არ შეიძლება მარადიული იყოს, რომ იგი ემორჩილება განვითარებისა და ცვლილების კანონებს და, მაშასადამე, აუცილებლად მოდის ახალი, უფრო მაღალი საზოგადოებრივი ფორმაციისაკენ. „მანიფესტის“ ავტორები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ „თავისი კლასობრივი ბატონობის ნაანაში, რომელიც ძლივს ერთი საუკუნეა რაც გრძელდება, ბურჟუაზიამ უფრო მრავალრიცხოვანი და უფრო უზარმაზარი საწარმოო ძალები შექმნა, ვიდრე ყველა წარსულმა თაობამ, ერთად აღებულმა“ (იქვე, გვერდი 51) და დაფენილია ამმკარავებენ წარმოების ბურჟუაზიული მეთოდის შინაგან წყალულობა და გადაუჭრელ წინააღმდეგობებს, რომლებიც გარდუვალს ხდიან მის დაოუპვას. მთავარი წინააღმდეგობა — წინააღმდეგობა წარმოების სოციალური ხასიათსა და მითვისების კერძო წესს შორის, რაც იწვევს „თანამედროვეს საწარმო ძალთა ბრძოლას თანამედროვეს წარმოებით ურთიერთობათა წინააღმდეგ, რომელიც ბურჟუაზიისა და მისი ბატონობის არსებობის პირობებს წარმოადგენენ“ (იქვე, გვ. 52). ამ წინააღმდეგობათა ყველაზე თვალსაჩინო და ამასთან ერთად ბურჟუაზიული წყობილების საფუძველის შერყევას გამოხატულებას წარმოადგენენ კრიზისები. კრიზისების დროს „საზოგადოება უეცრივ უკან იწევს და ბარბაროსობის მდგომარეობაში ეარდება, თითქოს შიმშილმა, გამანადგურებელმა საყოველთაო ომმა მოიქსმა მას ყველა საარსებო საშუალებანა“. კრიზისები ცხადყოფენ, რომ „ბურჟუაზიული ურთიერთობა ნამეტნავად ვიწრო ზეიქნა, რათა დაიტიოს მის მიერ შექმნილი სიმდიდრე“. ამ კრიზისიდან თვითეული გამოსავალი ამასთან ერთად არის ახალი უფრო მძლავრი კრიზისისათვის პირობათა ხელსახალი შექმნა. რა გზით სძლევს ბურჟუაზია კრიზისებს? ერთი მხრივ, საწარმოო ძალთა მთელი მასის იძულებითი მოსპობით, მეორე მხრივ ახალი ბაზრების დაპყრობით და ძველი ბაზრების უფრო საზიზღარი ექსპლოატაციით. „მაშასადამე, რით? იმით, რომ იგი უფრო ყოველმხრივსა და უფრო მძლავრ კრიზისებს ამზადებს და ამ კრიზისების ამარიდებელ საშუალებებს აკლებს“. ამრიგად, წინააღმდეგობანი განუწყვეტლივ ღრმავდებიან, რასაც უცილობლად ბურჟუაზიის სიკვდილი მოაქვს. მაგრამ ბურჟუაზიის სიკვდილი არ ნიშნავს სტიქიური პროცესი ისტორიული ამტოლებლობა. ისტორიული მატერიალიზმის შემქმედნი ყოველთვის ხაზგასმით აღნიშნავდნენ, რომ საზოგადოებრივი მოვლენები ზორციელდება არა სტიქიურად, არამედ ადამიანების, საზოგადოებრივი კლასების აქტიური საქმიანობის მეოხებით. მარქსიზმის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი დასკვნა პროლეტარიატის, როგორც ბურჟუაზის მესაფლავის ისტორიული როლის აღმოჩენა. „ბურჟუაზიამ არა მარტო გასკვდა ის იარაღი, რომელიც მათ სიცოცხლეს გამოასალებს; მან ის ადამიანებიც წარმოშვა, რომელნიც ამ იარაღს მიმართავენ მის წინააღმდეგ,— ე. ი. თანამედროვე მუშები, **პროლეტარები**“. (იქვე, გვ. 53). მაგრამ იმისათვის, რომ ეუნარი ექნეთ სამარე გაუთხრონ ბურჟუაზიას და შიგ ჩააგდონ იგი, მუშებმა უნდა გაიარონ გაერთიანებისა და ორგანიზაციის გარკვეული სტადიები. ამ გაერთიანებისა და ორგანიზაციის ხელს უწყობს „თვით პროგრესი წარმოების ბურჟუაზიული წესისა, წარმოების კონცენტრაცია და ცენტრალიზაცია, ფაბრიკებისა და ქარხნების გამსხვილება. „მრეწველთის პროგრესი, რომლის უნებური და წინააღმდეგობისუფნარო მატარებელია ბურჟუაზია, კონკურენციით მუშების განცალკევების ადგილას აყენებს მათ რეკოლეტიერ გაერთიანებებს ასოციაციის მეშვეობით. მაშასადამე, მსხვილი მრეწველობის განვითარებასთან ერთად ბურჟუაზიის ფეხქვეშ ეცლება თვით ის საფუძველი, რომელზედაც იგი პროდუქტებს აწარმოებს და ისაკუთრებს. იგი უეჭნარეს ყოველისა თავის საკუთარ შესაფლავებს ჰქმნის. ბურჟუაზიის დამბობა და პროლეტარიატის გამარჯვება თანაბრად გარდუვალია“. (იქვე, გვ. 62).

მხოლოდ მას შემდეგ, რაც შეიცნობს თავის, როგორც კლასის მდგომარეობას, შეიცნობს თავის ისტორიულ მისიას როგორც ბურჟუაზიის მესაფლავისა, პროლეტარიატი შეუძლია ამაღლდეს ნამდვილი კლასობრივი ბრძოლის დონეზდე. „ხოლო ყოველი კლასობრივი ბრძოლა არის ბრძოლა პოლიტიკური“ (გვ. 57). საზოგადოებაში თავიანთ მდგომარეობით, ყოველგვარი კლასობრივი საზოგადოების საფუძველსადმი— ეკრძო საკუთრებისადმი თავიანთ დამოკიდებულებით, „ყველა ის კლასთა მორის, რომელნიც დღეს ბურჟუაზიის პირისპირ დგანან, ხხოლოდ პროლეტარიატია რევოლუციური კლასი. ყველა სხვა კლასები ეაღლურდებიან და ისპობიან მსხვილი მრეწველობის განვითარებასთან ერთად, პროლეტარიატი კი ამ მრეწველობის საკუთარი პროდუქტია“ (იქვე, გვ. 59). როგორც ცნობილია „მანიფესტის“ ამ დებულებას ლენინ განსაკუთრებით აღნიშნავდა ყველა ჯურის ოპორტენისტების წინააღმდეგ ბრძოლაში. მხოლოდ ორგანიზაციისა და პოლიტიკური ბრძოლის მეშვეობით შესძლებს პროლეტარიატი მიაღწიოს ბურჟუაზიის დამბობას და იგი „ბურჟუაზიის ძალდატანებით დამბობის ზზით თავის ბატონობის ამყარებამდე“ (გვ. 93). აქედან გამომდინარეობს, პროლეტარიატის პოლიტიკური ორგანიზაციის, პროლეტარული **პარტიის** განსაკუთრებული მნიშვნელობა. მიზნის გრანდიოზულობის შესაბამისად (არა მთავრობის გადატრიალება, არა-მედ მთელი არსებული წყობილების დამბობა, რევოლუციური გარდაქმნა) პროლეტარიატის ეს პარტია არ შეიძლება იყოს ვიწრო, შეთქმულთა ორგანიზაცია. „კომეფსტოთა კავშირის“ ისტორიის თავის შესანიშნავ ნარკვევში ენგელსი ხაზგასმით აღნიშნავს, თუ როგორ მიიღეს მარქსმა და მან პიწეკვა შეადეკვენენ „კომეფსტოთა ფედერაციის“ ორგანიზაციის, „ეროვნული ოჯახური ურთიერთობა მარტოოდენ ფულად ურთიერთობამდე“ და „გადაჭეკა ექვიპი, ეურიტმი, ზეგდელი, პოეტი, მეცნიერი თავის საფსიერად დაჭიავეტელ ბუმბულად“ (ვერენი 48). მანიფესტმა ცხადყო „თავისუფლების“, „თანაბრობის“, „ღვმოკრატიის“ შეაბეს ბურჟეაზიელი ლოზუნგების მთელი ილანტე. ბურჟეაზიელი თავის-უფლება „ეგზრნის ეესნენიო თავისუფლებაა“, ხსვაი შრომის მითვისების თავისუფლებაა. იურიდიული იძულების ნაცვლად, რაც მონას ბატონისა და ყმას ფეოდალის საკუთრებად ხდიდა, მან დაამეა ეფოა ეფრო ულმბილი ეკონომიური იძულება, რაც ფრო მაგრად აბამდა მუშას თავის ეექსპლოატატორთან. მანიფესტი ცხადყოფდა, თუ როგორ აქცევდა წარმოების ბურჟეაზიელი წესი ჰეშმა მანჭანის ეგრალო დანამატად, როგორ ეზრდება პროლეტარიატის სიღატაკე ბურჟეაზიელთა წარმოების ზრდასთან და ბურჟეაზიის ხელში ეფრო მეტ სიმდიდრის დაგროვებასთან ერთად, როგორ არ შეაწყვეს ბურჟეაზია „ეანარ ეზრნენეელკოს თავისი ბონისადგოს არსებობა თეფხაც მისი მონობის ფარგლებში“.

ბურჟეაზიის ამოლოგეტების ისტორიული ღრიანცელზე, რომ კომეფსტები ბელაყოფენ საკუთარ ბედნიერებას, „მანიფესტმა“ ავტორები მრავალგზე ეპასუხენ, რომ ბურჟეაზიელ საზოგადოებაში „ეკრძო საკუთრება გაუქმებელია მისი ნეკრენის ცხრამეათედისათვის; იგი არსებობს მხოლოდ ინტოტმ, რომ არ არსებობს ცხრამეათედისათვის“, რომ კომეფსტებს სრულიადაც არ სურთ მოსპონ „პირადი მიკაკეთრება შრომის პროდუქტებისა, რომელებიც ადგილოდ ეაკეთრება სოციალურ ყველა წარმოებისათვის, მოსაკეთრება, რომელიც არ სტოვებს არავითარ ფინდოდ შემოსავალ, რასაც შეეძლოს მოეცა ძალადგენება ხხვის შრომაზე“ (ვვერი 66). მაშასადამე, კომეფსტები ბოთხოვენ არა საერთოდ საკუთრების მოსპობას, არამედ მხოლოდ ბურჟეაზიელი საკუთრების მოსპობას.

„კომეფსტებურ მანიფესტში“ მოცემელი ბრწყინვალე კრიტიკა სოციალიზმის ყველა ბორკმაფილი ფორმისა, აგრეთვე ამოლოგეტები ბურჟეაზიელი ფეოიერიანელა, რომელნიც ეოციალურ ეფორიანელა, ეაგრეთვე ამოლოგეტები ბურჟეაზიელი ეფორიანელა, რომელნიც ეოციალისტური სამოლოდ ეკაზმენი ეკაზმენი ეკაზმენ ეკაზმენ ეკაზ

(დასასრული მე-3 გვერდზე)

ეროვნული ბიბლიოთეკა

3. შარია

კომუნიზმის უდიდესი საპროგრამო დოკუმენტი

(დასასრული)

ნებენ კიდევ აღერთად და მთლიანად თავიანთ სრულ სისწორეს". მთელ მსოფლიოში რევოლუციურ ძალთა ეიფორიობაზე „კომეუნისტური მანიფესტი" გავლენის შესახებ ენრიკ-ალუბაში „მანიფესტის 1888 წლის ინგლისური გამოცემისათვის ეგელეი ენგერ „ოდესაც 1874 წელს ინტერნაციონალმა შესწყვიტა თავისი არსებობა, ბუშები ეკვე ულ ახვა ადამიანები ყვავენ, ვიდრე 1864 წელს, როდესაც ინტერნაციონალი იქნა დაარსებული. პროლეტარიატი ადარაგვიანი და ლასალელმა გერმანიაში სულ პოდგადა, ინგლიისა კონსიტენციული ტრედ-ნიონებიც კი, რომელთა უმრავლესობამ ეკვე დიდი ხანი ნაჩადე გასწყვეტა კავშირი ინტერნაციონალთან, თანდ-ალ ეაბლოვდებოდნენ ამ მოჩენაც, როდესაც მათი კონგრესის თავმჯდომარეს სტონისმენ, სადაც შეადგა წარაღელ წელს ეს კონგრესი, შეიქნა მათი ადელ-ეთი ეთქვა: „კონტინენტური სოციალიზმი ჩვენ ალარ გვაძინებსო". მართლაც, „მანიფესტის" პრინციპიზმმა ბნაშ-ენელოვანი გავრცელება მიიღო ყველა ქვეყნის მუშებს შორის... ამავითა „მანიფესტი" ეკუმველად წარმოადგენს მთელი ოციალისტური ეიერ-ტაფერ-ოვან ყველაზე ფართოდ გავრცელებულ, ეაერ-ოვან ინტერნაციონალურ ნაწარ-ოობს, ეაერთო პროგრამას, რომელიც ალიარებულია მილიონობით მუშების ბიერ ევიმბერიან ალეოფარნიამეს".

„კომეუნისტური მანიფესტია" გამოსეიდან ეკვე ნახევარი საუკუნის შეადგა ლენინ მის შესახებ სწერდა, რომ ეს არის ნაწარმოები, „რომელშაც მთელი მსოფლიო შემოიარა და რომელიც ფუძდგ სწორია მთელ ძირითად ნაწილში, ეოციალი და სადეეიროა, თითქოს გუშინ დაიწერა" (ტომი XVII, გვ. 34). „კომუნისტური მანიფესტია" ფეეეიმბა მაღე შემოაფრა რუეეთში, ბოეეეფადან მეფეს ცენზეიის სიაადინკა. სფეეიმთ ეეეეეეეი, რომ რუსეთის ორმოოდაათიანი წლების მოწრაივე მოაზროვნენი ინენობენენ ამ ფეეეიმ. ამმიეიანი წლების ფაილაწყინში ვეეეეეეინ „კალეკოლმა" ეამოსეეა „კომუნისტური მანიფესტი" რუსულად, თარგმანი ბაკუნინის მიერ შემდეგში XIX საუკუნის დამლეგამდე კიდევ გამოიცა რამდენიმე ახალი თარგმანი (ნიკოლაისა, პეტროპანეოვისა და სხვ.). მეცხრამეტე საუკუნის მეორე ნახევრიდან, იატრიული პირობების გამო, რევოლუციური მოძრაობის ცენტრი დასავლეთ ევროპიდან თანდათანობით გადმოდიოდა რუსეთში. მარქსი და ენგელი ჯულ-ბამაში ადევნებდნენ თვალყურს ამ მოვლენას და აპეციალურადაც კი შოსრულეს რუსული ენა, რათა უშუალოდ ეფეეენენთან თვალყურო რუსეთი რევოლუციური ლიტერატურისათვის. წინასეეეეობაში „მანიფესტის" 1882 წლის რუსული გამოეეეეისათვის მარქსი და ენგელსი სწერნენენ: „1848-1849 წლების რევოლუციის პერიოდში არა თუ ევროპის მონარქეები, არამედ ეეერ-ობა ბურეუეზაც ევროპის საქეეეენში რუსეთის ჩარეეა მიაჩნდათ ეეროადერთ ნსნაე პროლეტარიატის წინაალმდეგ, რომელმაც ის იყო იეწყო გამოოეეიძენა. რუსეთის მეფე მათ გამოოცანდაეეა ევროპის რეაქციის ეეთაეეერად. ფეეეეი იგი ბატონიკენ ზი. ოოგორც რევოლუციის ალმბედრო ტაეეე, და რუსეთი წარმოადგენს ეეერთ-ა რევოლუციური მოძრაობის მოწინავეს რაზმს".

ეაეეეე როგორც ყველა სხვა ქვეყანაში, მარქსისეეეთი პირველი თაობა რუეეეთში ეაზრდეთოდა „კომეუნიეეეეეეე

ჩაღლება სოციალისტური შეჯიბრება საქართველოს ფეიქრებს შორის

ქამეოლური ქსოვილების ოსტატებთან

თბილისის მაუდ-კამოლის ფაბრიკის მოწინავე მქსოველი ლ. ასათიანის წინადადებამ ომსაშემდგომი სტალინური ხუთწლეულის ვადამდე შესრულების უზრუნველსაყოფად მქსოველებს შორის რეაბილიტაციური სოციალისტური შეჯიბრების გაჩაღების შესახებ ფართო გამოხმაურება ჰპოვა საქართველოს საფეიქრო მრეწველობის საწარმოთა ყველა პროფსაბჭოს მუშათა და ინჟინერ-ტექნიკოსთა შორის.

ამ დღეებში თბილისის მაუდ-კამოლის ფაბრიკაში შესდგა საქსოვი საამქროს კოლექტივის საერთო კრება, რომელზეც გულდასმით იქნა განხილული ამავე ფაბრიკის მრავალდროგზასანი მქსოველის ლ. ასათიანის წინადადება მქსოველთა რესპუბლიკური სოციალისტური შეჯიბრების მოწყობის შესახებ.

კრებაზე ეკუთვნილი წარმოსთქვეს ფაბრიკის პარტორგანიზაციის მდივანმა ვ. ჩარაევემა, კომკავშორეულმა მქსოველმა ზ. ბარათაშვილმა, მრავალდროგზასანმა ვ. სარქისოვამ, კომპეტენტის ოსტატმა ვ. დათუნაშვილმა და სხვებმა.

საამქროს კოლექტივმა იკისრა ფართოდ გააჩაღოს ურთიერთშორის ინდივიდუალური სოციალისტური შეჯიბრება, მიიღოს ყველა საჭირო ტექნიკურ-ორგანიზაციული ღონისძიება ომისშემდგომი ხუთწლეულის ვადამდე შესრულების უზრუნველსაყოფად.

კამეოლური ქსოვილების ოსტატებმა მოუწოდეს ყველა ფეიქრის ჩაებან ფეიქართა რესპუბლიკურ სოციალისტურ შეჯიბრებაში.

აბრეშუმის მქსოველები ეჯიბრებიან მაუდის მქსოველებს

თბილისის აბრეშუმსაქსოი ფაბრიკის მქსოველები, მქსოველები, ბოფის მგრეხავები, მხვეველები და ოსტატები შეიკრიბნენ მტინგზე ფეიქართა რესპუბლიკური სოციალისტური შეჯიბრების გაჩაღების წინადადების განსახილველად.

მტინგზე სტატეების გამოსული მოწინავეები ფეიქრები ხალისით ჩაებნენ ფეიქართა რესპუბლიკურ შეჯიბრებაში ძაღალი სარჩაროო მაჩვენებლების მოსაპოვებლად და ლენინგრადელთა მოწოდების პასუხად ნაკისრი ვალდებულებების განსაღდებად.

აბრეშუმის მქსოველებმა გადაამწყვიტეს შეჯიბრებაში გამოიწვიონ თბილისის მაუდ-კამოლის ფაბრიკაში მომუშავე მქსოველები.

ახალ წარმატებათა მოპოვების უზრუნველსაყოფად

შესდგა საქართველოს სსრ საფეიქრო მრეწველობის სამინისტროს კოლეგიის გაფართოებული სხდომა, რომელზეც განხილულ იქნა მოწინავე მქსოველის ლ. ასათიანის წინადადება მქსოველებს რესპუბლიკური სოციალისტური შეჯიბრების მოწყობის შესახებ. კოლეგიის გაფართოებულ სხდომას ესწრებოდნენ თბილისის საფეიქრო საწარმოთა ხელმძღვანელები და მოწინავე სტახანოველები. ლ. ასათიანის ინიციატივის მნიშვნელობაზე ილაპარაკეს საფეიქრო მრეწველობის მინისტრმა ლ. რუხაძემ, შეჯიბრების ინიციატორმა ლ. ასათიანმა, აბრეშუმსაქსოი ფაბრიკის მრავალდროგზასანმა მქსოველმა ე. ურთაშვილმა, მაუდ-კამოლის ფაბრიკის ინტერნმა ნ. ნოდიამ, ბამბის ძაფსართავი ფაბრიკის სტახანოველმა ვ. ტრუნჩიკოვამ, მოწინავე მქსოველმა თ. კოპალიშვილმა და სხვ.

სამინისტროს კოლეგიამ საჭიროდ სცნო რესპუბლიკური სოციალისტური შეჯიბრებაში გაშლილ იქნას არა მარტო მქსოველებს, არამედ მქსოველებსა, და მხვეველებს შორის, საფეიქრო მრეწველობის ყველა პროფესიათა მუშებს შორის.

შეჯიბრებაში დაწინაურებულთათვის გადაწყვეტილია შემოღებულ იქნას სახელწოდებანი თბილისის საფეიქრო საწარმოთა ხელმძღვანელობა და მოწინავე სტახანოველები. ლ. ასათიანის ინიციატივის მნიშვნელობაზე ილაპარაკეს საფეიქრო მრეწველობის მინისტრმა ლ. რუხაძემ, შეჯიბრების ინიციატორმა ლ. ასათიანმა, აბრეშუმსაქსოი ფაბრიკის მრავალდროგზასანმა მქსოველმა ე. ურთაშვილმა, მაუდ-კამოლის ფაბრიკის ინტერნმა ნ. ნოდიამ, ბამბის ძაფსართავი ფაბრიკის სტახანოველმა ვ. ტრუნჩიკოვამ, მოწინავე მქსოველმა თ. კოპალიშვილმა და სხვ.

დრობები და პრემიები დამზადებათა გეგმების შესრულებისათვის

პროფესიულ კავშირთა სრულიად საკავშირო ცენტრალურმა საბჭომ და სსრ კავშირის დამზადებათა სამინისტრომ განიხილეს დამამზადებელი ორგანიზაციების მუშაობა 1947 წლის მეოთხე კვარტალის სოციალისტური შეჯიბრების შედეგები და სრულიად საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამარჯვებულად სცნეს: წოდელწყაროს რაიონი (დამზადებათა სამინისტროს რწმუნებული ამბ. გელაშვილი), რომელსაც მიეკუთვნა სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს გარდამავალი წოდელი დროშა; ლაგოდეხის რაიონი (რწმუნებული ამბ. მესხიშვილი), რომელსაც მიეკუთვნა პირველი პრემია და დარჩა სსრ კავშირის დამზადებათა სამინისტროს რწმუნებელის საქართველოს სსრ სამრთველოს გარდამავალი წოდელი დროშა; აბაშის რაიონი (რწმუნებული ამბ. კუცია), რომელსაც მიეკუთვნა პირველი პრემია და სსრ კავშირის დამზადებათა სამინისტროს რწმუნებელის საქართველოს სსრ სამრთველოს გარდამავალი წოდელი დროშა (დროშა გადაეცა ზეტაფონის რაიონიდან).

მეორე ადგილი რესპუბლიკაში მიეკუთვნა: ბოლნისის რაიონს (რწმუნებული ამბ. ბალაბანოვი), გალის რაიონს (რწმუნებული ამბ. შენგელია), დმანისის რაიონს (რწმუნებული ამბ. ნოდია).

მესამე ადგილი მიეკუთვნა: კაჩრეთის რაიონს (რწმუნებული ამბ. პატეიშვილი), წალენჯიხის რაიონს (რწმუნებული ამბ. კინჯარია), ვანის რაიონს (რწმუნებული ამბ. მეცხრე).

პროფესიულ კავშირთა სრულიად საკავშირო ცენტრალურ საბჭოს, სსრ კავშირის დამზადებათა სამინისტროს და დამზადებათა სამინისტროს საქართველოს სსრ რწმუნებულს სამმართველოსთან ორსაუბლად ეიარქვა განხილული 1947 წლის მეოთხე კვარტალის სოციალისტური შეჯიბრების შედეგები და რესპუბლიკურ შეჯიბრებაში გამარჯვებულად სცნო: ლაგოდეხის რაიონი (რწმუნებული ამბ. მესხიშვილი), რომელსაც მიეკუთვნა პირველი პრემია და დარჩა სსრ კავშირის დამზადებათა სამინისტროს რწმუნებელის საქართველოს სსრ სამრთველოს გარდამავალი წოდელი დროშა; აბაშის რაიონი (რწმუნებული ამბ. კუცია), რომელსაც მიეკუთვნა პირველი პრემია და სსრ კავშირის დამზადებათა სამინისტროს რწმუნებელის საქართველოს სსრ სამრთველოს გარდამავალი წოდელი დროშა (დროშა გადაეცა ზეტაფონის რაიონიდან).

მეორე ადგილი: ბოლნისის რაიონს (რწმუნებული ამბ. ბალაბანოვი), ბაღდათის რაიონს (რწმუნებული ამბ. ბერიძე), ზუგდიდის (რწმუნებული ამბ. ბარქალია), ზუგდიდის (რწმუნებული ამბ. კაკაბაძე), ყაზბეგის (რწმუნებული ამბ. ხეთაგური), ლანჩხუთის (რწმუნებული ამბ. ვასაძე), ლენინგორის (რწმუნებული ამბ. ალექსანდრეი), მარნეულის (რწმუნებული ამბ. ხუდადინი), მაიაკოვსკის (რწმუნებული ამბ. ცერცვაძე), მახარაძის (რწმუნებული ამბ. ლილინი), ოჩამჩირის (რწმუნებული ამბ. ხარჩილავა), ფოთის (რწმუნებული ამბ. გუგეშვილი), საჩხერის (რწმუნებული ამბ. აბაკაძე), სილნაღის (რწმუნებული ამბ. მორჩაძე), სოხუმის (რწმუნებული ამბ. ხეფიანი), თბილისის (რწმუნებული ამბ. ძმეფაშვილი), თელავის (რწმუნებული ამბ. პაპუნაშვილი), ხაშურის (რწმუნებული ამბ. გოგოლაძე) ხობის (რწმუნებული ამბ. ოწოსია), წალკის (რწმუნებული ამბ. ზეირანოვი), ცხინვალის (რწმუნებული ამბ. გოგინავა), წყალტუბოს (რწმუნებული ამბ. საკანდელიძე), ჩიხორეთის (რწმუნებული ამბ. სიხარულიძე), ჩხოროწყუს რაიონში (რწმუნებული ამბ. ქებერია).

გამოოუქვეყნებელი წერილების კვადაკვად

ეაჭრობის წესების დარღვევისათვის

„კომუნისტის" რედაქციამ მიიღო მამხილებელი კორესპონდენცია, რომლის აეტორი ვეწერეთ, რომ თბილისის ეაჭრობის № 58 მაღაზიის მუშაკები მოიმხარებენ ატყუებენ წონაში, ადგილი აქვს უწესრეგობას. მაღაზიის გამგე აფუძესეეი არ იღებს ზომებს ეოლიოსი გამოედევნის მიმართ, რაც მოიმხარებლებში სამართლიან უკმაყოფილებას იწვევს.

კორესპონდენტი შესამოწმებლად და საჭირო ზომების მისაღებად გადაეგზავნა თბილისეეაჭრობის დირექციას, როგორც თბილისეეაჭრობის დირექტორი ამბ. გეგასელი ეკატყობინებს, № 68 მაღაზიის ეაჭრის გამყიდველი ახლეფდოცი ეაჭრობის წესების დარღვევისათვის მოხსნილ იქნა ეაშუმოდან, გამყიდველ ჯიბრიძეს გამოეცხადა საყვედური, ხოლო მაღაზიის გამგე აფუძესეეი ჩამოქვეითებულ იქნა სხვა სამეშაოზე.

გერმანიის საკითხზე ჩეხოსლოვაკიის, პოლონეთისა და იუგოსლავიის საგარეო საქმეთა მინისტრების პრაღის თათბირის გამო

როგორც უკვე ეოუწყებოდით, 23 თებერვალს სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ვ. მ. მოლოტოვმა მიიღო ჩეხოსლოვაკიის, პოლონეთისა და იუგოსლავიის ელჩება, რომლებმაც, თავიანთ მთავრობათა დავალებით, აცნობეს ვ. მ. მოლოტოვს, რომ 17 და 18 თებერვალს პრაღაში შესდგა ჩეხოსლოვაკიის, პოლონეთისა და იუგოსლავიის საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირი და გადაისეა ნოტური ფაქტი ამ გერმანიის საკითხის შესახებ ამ თათბირზე მოეუსვლი დეკლარაციის ტექსტი.

26 თებერვალს სსრ კავშირის საქმეთა რწმუნებულმა ჩეხოსლოვაკიაში მ. ეე. ბოტოროვმა ინახეთ ჩეხოსლოვაკიის საგარეო საქმეთა მინისტრი ბასარიკი და გადასცა საქმეთა მთავრობის შემდეგი შინაარსის პასუხი:

საქმეთა მთავრობის დაკალებთან პატივი მაქვს გიფოთოთ, რომ ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკის მთავრობას მიღებულ გადასეეი ინ ინფორმაციისათვის, რაც საგარეო საქმეთა მინისტრ ვ. მ. მოლოტოვს გადასცა ელჩმა გიჩაკმა ჩეხოსლოვაკიის, პოლონეთისა და იუგოსლავიის საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირის ფარგლებში, 17 და 18 თებერვალს პრაღაში ამ საკითხზე ეოფილ ინფორმაციის შესახებ.

ჩეხოსლოვაკიის მთავრობა ეპატივცემა ამ ინფორმაციისადმი, ეოველ შემთხვევაში, ეოველ ეეე